

дѣсния си флангъ, противъ 2/6 бригада, а пъкъ на лѣвия ѝ флангъ въ това време редифската дивизия Измидъ бѣше обърната въ бѣгство отъ артилерията на 1-а Софийска дивизия. I корпусъ, както се каза, още миналия день отдѣли всичко, каквото можеше, и го изпрати на помощъ на II корпусъ. Командирътъ на I корпусъ разполагаше само съ редифската дивизия Ушакъ и съ 2-а низамска дивизия; последната така сжщо бѣ изпратила части въ помощъ на II корпусъ, и сама бѣ силно притисната отъ 2/6 бригада и отъ 4-а Преславска дивизия.

„Привечеръ — пише Чобаноглу — се разнесе слухъ, който се потвърди и отъ заповѣдта по армията, че 4-а и 5-а дивизии сжщо се разбѣгали, и станало нужда да се иска помощъ отъ I корпусъ. По това време, обаче, и положението на тоя корпусъ, както на II и IV, бѣше разклатено, макаръ че загубитѣ не надминаваха 5%. Тъкмо въ това време падна като грѣмъ върху ни донесението на началника на дивизията Ушакъ за отчаяното положение на дивизията му:

„На лѣвия флангъ на дивизията противникътъ ще предприеме атака. Въ тоя моментъ отдѣсно и „отгоре“ на с. Тюркь Бей слизатъ силни неприятелски части. На това мѣсто се намиратъ само три табора отъ дивизията ми, които още не сж влѣзли въ контактъ съ противника. Моля, изпратете на тоя флангъ помощъ отнѣкжде.“

Но помощъ нѣмаше откжде да вземе, нито командирътъ на I корпусъ, нито командуващиятъ армията, Абдуллахъ паша. Дженибъ предвиждаше това, и самъ се затече въ щаба на корпуса, кждето пристигна почти заедно съ донесението си. Той докладва, че положението на дивизията му е безнадежно, още повече, че на лѣвия му флангъ частитѣ отъ IV корпусъ отстѣпили. Той заключи, че, освенъ да се отстѣпи, друго спасение нѣма, и молѣше да му се даде заповѣдъ за това. Командирътъ на корпуса му каза, че е необходимо да се употребятъ всички усилия да се задържи дивизията на позицията поне до вечерята, за да може да отстѣпи въ редъ. На въпроса на началника на дивизията — какво да се прави въ случай, че това не стане, командирътъ на корпуса бѣ принуденъ да му отговори, че ще трѣбва да отстѣпи. Тогава Дженибъ пакъ помоли да му се даде писмена заповѣдъ, като тикна въ ржцетѣ на корпусния командиръ парче бѣла книга. Следъ това началникътъ на дивизията, съ заповѣдъ за отстѣпление, се върна при дивизията, а командирътъ на корпуса изпрати следното донесение: